

MAREA LEPĂDARE de Ortodoxie sau "Sinodul" din Creta (iunie 2016)

**40 de argumente că adunarea cretană
NU a fost în duhul Sfinților Părinți**

**Broșură apologetică pentru
poporul român ortodox**

Autorii broșurii:

**preot Ciprian-Ioan Staicu
Cristian-Nicolae Bucuroiu**

**București
2018**

**Mulțumim tuturor celor care au
contribuit la editarea acestei broșuri și
la răspândirea ei.**

**ACEASTĂ BROȘURĂ APOLOGETICĂ
SE DISTRIBUIE TUTUROR CELOR
DORNICI DE ADEVĂR, ÎN MOD**

GRATUIT

Această broșură poate fi descărcată gratuit
împreună cu alte detalii, de la adresa web:

romanortodox.info

<http://romanortodox.info/subiect/biblioteca/brosuri/>

Necesitatea apariției acestei broșuri, într-o vreme de mare apostazie și de extindere a panereziei ecumenismului

Argumente scripturistice

”Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine!” (Ieșire 20, 3)

”Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” (Matei 22, 37-39)

”Fericiți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minșind din pricina Mea. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că așa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi.” (Matei 5, 11-12)

”Intrați prin poarta cea strâmtă, că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei care o află. Și strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei care o află. Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru ei sunt lupi răpitori.” (Matei 7, 13-15)

“Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu din ceruri.” (Matei 7, 21)

“Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.” (Matei 10, 32-34)

“Ce împărtășire are lumina cu întunericul? Ce învoire este între Hristos și Veliar sau ce parte are un credincios cu un necredincios? Sau ce înțelegere e între templul lui Dumnezeu și idoli? Noi suntem templu al Dumnezeului Celui viu.” (II Corinteni 6, 14-16)

”Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o - să fie anatema!” (Galateni 1, 8)

“Nu te teme de ce ai să pătimești. Că iată diavolul va să arunce dintre voi în temniță, ca să fiți ispitiți, și veți avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.” (Apoc. 2, 10)

*“Partea celor **fricoși** și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrânați și fermecători și închinători de idoli și a tuturor celor mincinoși este în iezorul care arde, cu foc și cu pucioasă.” (Apoc. 21, 8)*

Binecuvântarea Maicii Domnului prin părinții athoniți antiecumeniști

”Nu știți că voi nu sunteți ai voștri?” (I Corinteni 6, 19)

Astfel ne întreabă Sfântul Pavel. Într-adevăr, nu ne aparținem nouă ci, prin Botezul ortodox, **suntem înfiați de Tatăl, devenim frați cu Hristos și purtători de Duhul Sfânt**. Aceasta ne învață Ortodoxia Sfinților Părinți. Iar conștiința apartenenței noastre la Dumnezeu vine împreună cu o foarte mare responsabilitate: să ne cunoaștem credința, să o trăim și să o vestim tuturor, ca Sfânta Treime să devină centrul vieții noastre.

După cumplita trădare a Ortodoxiei prin **Primul Sinod Ecumenist din Creta** (iunie, 2016), suntem datori cu toții să spunem **NU** glasului șarpelui care ne îndeamnă sau vrea să ne oblige să acceptăm panerezia ecumenismului.

Binecuvântăm și semnăm și noi această broșură, care arată tuturor că **ASTĂZI** credința noastră este în pericol, fiind atacată dinlăuntru Bisericii de către ecumeniști, care nu sunt păstori, ci falși păstori, ca niște lupi îmbrăcați în piei de oaie. Această broșură este pecetluită de **jertfa** celor care deja au suferit pentru dreapta credință, dar pentru care această jertfă este cinste, bucurie și viață în Hristos.

În numele părinților aghioriți antiecumeniști,

Gheron Sava Lavriotul

Gheron Sava Lavriotul

40 de argumente că „Sinodul“ din Creta NU a fost în duhul Sfinților Părinți ai Ortodoxiei

Broșură apologetică pentru poporul român ortodox

1. Introducere

În perioada 16-27 iunie 2016 a avut loc un eveniment care, vrând-nevrând, a schimbat viețile noastre ale tuturor. Într-o societate marcată de influența mass-media, acest eveniment a fost mediatizat la nivel mondial, fiind numit de mulți “*Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe*”. În felul acesta, acest “Sinod” și-a căpătat un renume înainte de a avea loc, însă desfășurarea lui a arătat că de fapt el a fost un sinod tâlhăresc și eretic, care poate fi numit așa: Sinodul I Ecumenist (NU ecumenic) din Creta, 2016.

Specific **TUTUROR** Sinoadelor Ecumenice și locale din istoria de 2.000 de ani a Ortodoxiei a fost condamnarea și anatematizarea uneia sau mai multor erezii. “Sinodul” din Creta (pe care îl vom numi în continuare **adunarea cretană**) nu a condamnat nici o erezie, ci a deschis poarta tuturor ereticilor, prigonindu-i și condamnându-i doar pe ortodocșii care nu acceptă în nici un chip slăbirea Ortodoxiei și batjocorirea învățăturii mântuitoare a Sfintei Scripturi și a Sfinților Părinți.

Organizatorii adunării cretane s-au laudat că sunt inițiatorii unui nou tip de sinod; scopul lor a fost dublu:

- a) crearea unei structuri de tip papistaș, în care patriarhii sunt șefi, iar ceilalți episcopi sunt doar “*elemente decorative*”;
- b) dezbinarea ortodocșilor sau surparea Bisericii din interior. În cele ce urmează vom demonstra că adunarea cretană a fost o întâlnire organizată de masoni, supravegheată de serviciile secrete, iar hotărârile

luate arată că ne aflăm în fața “*Marii Apostazii sau Lepădări*”, pe care au profețit-o Sfinții din secolele 19 și 20.

Datoria noastră a tuturor este să refuzăm aceste hotărâri, altfel ne vom pierde mântuirea. În prezent situația cea mai gravă este în România, pentru că nu avem încă nici un episcop care să fi refuzat hotărârile cretane, iar prigoana declanșată de ierarhii ecumeniști este furibundă. Ne rămâne nădejdea sfântă că: “*ceea ce la oameni este cu neputință, este cu putință la Dumnezeu*” (**Marcu 10, 27**)

Părintele Iulian, duhovnicul Schitului Prodromu din Sfântul Munte Athos, recomandă următoarele:

- a) pocăință sinceră pentru păcatele noastre, din cauza cărora am ajuns ca popor sub bâta ereticilor;
- b) “*cine a aprins focul (adică ecumeniștii), acela să-l stingă.*”

2. Ideea de “Sinod panortodox”

Adunarea cretană a fost numită de organizatorii ei și “*Sinodul panortodox*”. Acest cuvânt – panortodox – este folosit cu viclenie, pentru a induce ideea de sinod ecumenic. Dacă privim în istoria Bisericii, vedem că un Sinod și-a dobândit numele de “*Ecumenic*” doar **DUPĂ** ce toate hotărârile lui – dogmatice și canonice – au fost recunoscute de toți membrii Bisericii (ierarhi, preoți, monahi și mireni) ca fiind întru totul ortodoxe și obligatorii pentru mântuire.

Nu numărul ierarhilor, nici locul de desfășurare, nici perioada de pregătire, nici alte motive lumești nu constituiau elementele decisive pentru aprobarea hotărârilor unui Sinod, ci **unicul criteriu a fost, este și va rămâne în veci ORTODOXIA mărturisirii acelu Sinod.**

Doar după ce Biserica, în sobornicitatea ei, a acceptat hotărârile unui Sinod, despre acesta s-a putut spune că a fost unul Sfânt și Ecumenic. Biserica are drept Cap pe Hristos, nu pe vreun episcop, iar

membrii vii ai trupului Bisericii sunt toți ortodocșii. Adunarea cretană nu este acceptată de peste 60% dintre ortodocși.

În concluzie, Adunarea cretană a fost o încercare de “*întălră trădare*”, la care noi răspundem cu o **opozitie totală**, așa cum ne împotrivim diavolului, care a inspirat documentele semnate de către această adunare cretană; ori știm de la Hristos însuși că “*diavolul este tatăl minciunii*” (**Ioan 8, 44**). Ca și ortodocși noi trebuie să ne ferim de orice legătură cu minciuna, iar adunarea cretană a ridicat minciuna la rang de “*dogmă*.”

3. Pregătirea presinodală

Din anul 1920 încoace s-a pregătit această adunare, iar promotorii ei cei mai aprinși au fost trei patriarhi ecumenici: Meletie Metaxakis, Athenagoras și Bartholomeu (**toți MASONI**). Deci este clar duhul strădaniilor lor (reamintim că **dumnezeul masoneriei este Marele Arhitect al Universului**, de fapt satana).

Este momentul să spunem câteva cuvinte despre ce este de fapt ecumenismul: a fost numit “*panerezie*” de către **Sfântul Justin Popovici**, unul dintre cei mai mari teologi dogmatști ai secolului al XX-lea. Esența ecumenismului este amestecul tuturor religiilor într-una singură, conform căreia toți oamenii se vor mântui, indiferent de crezul lor sau de învățăturile adesea diametral opuse între credințele lor.

Noi ne punem întrebarea: va fi loc în Împărăția lui Dumnezeu pentru împreuna-rugăciune veșnică a ortodocșilor, ca cinstitori ai Maicii Domnului, alături de hulitori ai acesteia și vrăjmași ai Fiului ei, precum papistașii, protestanții, iehoviștii, sataniștii, homosexualii, sioniștii evrei, mahomedanii etc?

Scopul ecumenismului este **UNITATEA ÎN DIVERSITATE**, adică unirea în minciună. De fapt *se pregătește calea pentru instalarea antihristului ca și conducător politic și religios al întregii lumi.*

Acum este lupta cea mare, deci nimeni nu are dreptul să spună că este prea mic și nu-l interesează sau nu îl ating aceste probleme. Este lupta satanei împotriva sufletelor noastre. Oare ne vom preda în mâinile lui? Oare ne vom mulțumi ca și până acum cu *”un creștinism de duminică”* și cu faptul că ne simțim bine la biserică, se cântă frumos și spectacolul liturgic ne cucerește simțurile?

Satana lucrează intens, prin oamenii care îi slujesc – din afara Bisericii, dar și din interiorul ei – ca să facă una cu pământul credința în Hristos, iar noi tremurăm și nu mărturisim adevărul? Nu știm că cine nu Îl mărturisește pe Hristos, cine nu se expune în fața acestei lumi înnebunite de apostazie și de patimi, nu poate fi ucenicul lui Hristos și nu se poate mântui? Doar la viața aceasta ne gândim? Nu am învățat nimic din exemplul milioanelor de Sfinți ai Bisericii Celei Una, Sfânta Ortodoxie? **ACUM este vremea mântuirii. Alta nu vom mai primi, dacă acum tăcem, ne temem, ne ascundem, ne scuzăm și, prin toate acestea, NOI răstignim din nou pe Iisus Hristos cu mâinile noastre.** Vom prezenta mai jos cât mai simplu, să priceapă toți cititorii, care sunt capcanele pe care satana le-a pus în calea mântuirii prin adunarea cretană și fiecare să ducă, dacă dorește, lupta cea bună și să nu cadă în ele. **Așa să ne ajute Dumnezeu!**

4. Regulamentul de organizare al adunării cretane

Documentul acesta a fost aprobat de către participanții la Sinaxa Întâistătătorilor Bisericilor Ortodoxe Locale desfășurată în Elveția, la Chambésy (21-28 ianuarie 2016), cu excepția reprezentanților Patriarhiei Antiohiei. Ce nu este ortodox în el?

Citat: în articolul 1 (Introducere) se spune: *”Sfântul și Marele Sinod este o expresie autentică a tradiției canonice și a practicii bisericesti perene pentru funcționarea sistemului sinodal”*.

Argumentul ortodox nr. 1: citatul este plin de minciuni, căci definește acest "sinod" ca fiind un continuator al Sinoadelor ortodoxe din istoria Bisericii, când de fapt el nu are nici un corespondent între ele, modul lui de organizare fiind nemaîntâlnit în Ortodoxie; cuvintele de început au ca scop adormirea din start a conștiinței ortodocșilor, pe principiul: *voi stați liniștiți, că noi știm ce facem*. Menționăm că la această întâlnire de la Chambésy, mitropolitul Ioannis Zizioulas a încercat să introducă un paragraf despre drepturile homosexualilor; iar pentru că nu a reușit din prima, a încercat peste 7 ore să îi convingă pe delegații ortodocși participanți, în final abandonând pe moment ideea. Deci duhul antihristic s-a văzut dintru început.

Citat: Adunarea cretană va fi formată din "*membri numiți de Bisericile Ortodoxe locale*".

Argumentul ortodox nr. 2: Au fost "numiți" un număr maxim de 24 de delegați + întâi-stătătorul din partea fiecărei Biserici Ortodoxe autocefale (au fost invitate 14 Biserici, a 15-a, cea a rușilor din afara Rusiei, numită ROCOR, nu a fost invitată deloc); acești "delegați" au fost aleși apoi "pe sprânceană", dintre ecumeniști, pentru ca planurile pregătite dinainte să nu aibă parte de piedici. Toată adunarea cretană a fost o "*piesă de teatru*", după cum o numea, cu câteva luni înainte de începerea ei, dl. Zorbas, directorul instituției din Creta – Academia Teologică – unde s-a desfășurat adunarea cretană.

Citat: Articolul 8, pct. 2: "*nu pot fi introduse pentru a fi dezbătute în Sinod texte neaprobate în unanimitate de către Conferințele Panortodoxe Presinodale și Sinaxele Întâistătătorilor sau teme noi, cu excepția Mesajului final al Sinodului, al cărui proiect trebuie să fie pregătit de un Comitet special, cu o săptămână înainte de convocarea sa și cu aprobarea Întâistătătorilor.*"

Argumentul ortodox nr. 3: la orice Sinod ortodox s-au discutat toate problemele care preocupau în acel moment istoric Ortodoxia, nu

s-au folosit texte pregătite dinainte, iar mesajul final, adică Oros-ul sau hotărârea de credință, era elaborat de sinodali, nu de comisii paralele și înainte de sinod. Este incredibil cât tupeu are acest patriarh ecumenic, de a batjocori astfel sistemul sinodal al Bisericii lui Hristos.

Citat: Articolul 8, pct. 3: *”În afară de sesiunea de deschidere și de închidere a Sinodului, toate celelalte sesiuni se desfășoară cu ușile închise.”*

Argumentul ortodox nr. 4: Ce era de ascuns? Numai episcopii sunt membri ai Bisericii? Dar ce căutau înăuntru *”observatorii”* eretici, în vreme ce ortodocșii au stat afară? Este posibil ca într-o lume în care ziariștii află, prin insistența lor, aproape tot ce se întâmplă, să nu afle numărul ierarhilor ortodocși din sala adunării cretane nici după o săptămână de discuții *”cu ușile închise”*? Într-adevăr, serviciile secrete și-au făcut bine treaba. Povesteau unii ierarhi cât se simțeau de înjosiți când erau percheziționați la intrarea în sala de ședințe, ca niște tâlhari. A fost nu un sinod, ci batjocorirea unui Sinod adevărat. Au închis ușile nu numai ortodocșilor, ci și lui Hristos Însuși. Duhul Sfânt nu a fost prezent la adunarea cretană, ci doar demonii și slujitorii lor.

Citat: Articolul 10: *”Cuvântul în cadrul lucrărilor Sinodului este liber, dar nimeni nu poate vorbi înainte de a cere și a primi permisiunea Președintelui Sinodului.”*

Argumentul ortodox nr. 5: Cu alte cuvinte, totul a fost la discreția arhiepiscopului Bartolomeu, un om care de 20 de ani batjocorește credința ortodoxă cu orice ocazie, încălcând Sfintele Canoane și numind, de exemplu, *”Coranul”*, o carte sfântă, în vreme ce în el se spun blasfemii la adresa Sfintei Treimi. Sinodalii s-au dus acolo crezând că fac istorie, dar de fapt s-au dus să se lepede de Hristos.

Citat: Articolul 11, pct. 2: *"amendamentele neaprobate în unanimitate nu trec."*

Argumentul ortodox nr. 6: Marea viclenie aici a fost: dacă toți întâi-stătătorii voiau să schimbe un text, iar unul nu voia (iar cel care a venit cu textele pregătite a fost patriarhul ecumenic eretic Bartolomeu), nimeni nu putea schimba nimic. Deci acest "sinod" a fost de fapt o batjocură a Bisericii, hotărâtă și impusă de un singur om, ereziarhul Bartolomeu.

Citat: Articolul 12, pct. 1: *"fiecare Biserică Autocefală nu dispune decât de un singur vot."*

Argumentul ortodox nr. 7: Și numai acest lucru și este de ajuns pentru respingerea **TOTALĂ** a adunării cretane: **episcopii nu au avut drept de vot**, lucru nemaîntâlnit în istoria Bisericii. Numai papii-patriarhi au votat, restul au fost acolo de umplură (**din totalul episcopilor – 800 - care trebuiau să fie prezenți din întreaga lume și să poată vota, au votat DOAR 10, adică 1/80 !!!**). Și mai zic că au simțit pe Duhul Sfânt cu ei (mitropolitul Laurențiu al Ardealului), când ei au scuipat în fața lui Hristos?! Sau că **au ajuns la o "formulă amiabilă" cu ereticii!** (conform mitropolitului Ioan al Banatului). "Formulele" votate acolo au fost batjocorirea luptei Sfinților Părinți de îngrădire a Ortodoxiei față de toate ereziile din istorie.

Citat: Articolul 14, pct. 2: *"Aceste documente au o autoritate panortodoxă."*

Argumentul ortodox nr. 8: Adică documentele semnate **trebuie** acceptate de toți. Acest principiu este contrar vieții de 2.000 de ani a Bisericii. Conform Enciclicii Patriarhilor Răsăriteni din anul 1848: *"apărătorul credinței este trupul însuși al Bisericii, adică poporul însuși, care dorește ca credința lui să rămână veșnic neschimbată și la fel cu cea a Părinților lui."* Ori în Creta a fost batjocorită credința Bisericii și însăși ideea de Biserică, fiind pusă la egalitate cu

toate ereziile. Și mai spun preoții ecumeniști că **”în Creta nu s-a întâmplat nimic rău”?** De fapt în Creta s-a întâmplat tot ce putea fi mai rău. Doar înscăunarea antihristului a lipsit, în rest totul a fost o mârșăvie izvorâtă din ura fără margini a satanei împotriva lui Hristos, Domnul nostru.

Mai sunt multe probleme referitoare la Regulament, însă acestea credem că sunt cele mai importante. Deci s-a pregătit o făcătură de Sinod, despre care iată ce declara unul dintre întâi-stătători:

Citat: Arhiepiscopul Anastasie al Albaniei, în cuvântul de salut pe care l-a rostit la ședința de deschidere a ”Sinodului” din Creta, înfruntând toate aceste critici: **”Ce fel de sinod este acesta? Nu seamănă întru nimic cu vechile Sinoade, nu sunt prezenți toți episcopii, nu votează toți episcopii,** a spus următorul lucru teribil: **acest ”Sinod” al nostru,** a spus el, **nu seamănă cu vechile sinoade, nici cu Conciliul II Vatican.”** (între 1962-1965 cardinalii papistași au avut multe întâlniri, cu scopul de a face un ”aggiornamento” sau o aducere la zi a dogmelor papistașe, dar în final ceea ce ei au hotărât a fost dat peste cap de papa, care și-a folosit dreptul de veto și a anulat toată truda lor ”conciliară”)

Argumentul ortodox nr. 9: Părintele Theodor Zisis răspunde: **”Ce înseamnă <<un Sinod special>>? Nu ar trebui ca fiecare Sinod să spună că este continuatorul Sinoadelor anterioare? Să fim <<următori ai Sfinților Părinți>>? Să spună că îi urmăm pe Sfinții Părinți? Din punct de vedere al alcătuirii Sinodului, faptul că nu au fost prezenți toți episcopii și nu au votat toți episcopii, a fost un ”Sinod” cu totul STRĂIN de tradiția noastră sinodală.”**

5. Desfășurarea lucrărilor “adunării” interortodoxe din Creta

Problemă: Ni se spune că în Creta nu s-a schimbat nimic.

Argumentul ortodox nr. 10: Informații grecești arată că de câțiva ani există o **Comisie ortodoxo-catolică în S.U.A.**, formată din cardinali papistași și episcopi ortodocși ecumeniști (comisie condusă de cardinalul Sean Patrick O’ Malley, arhiepiscop papistaș de Boston și mitropolitul grec ortodox Metodie de Boston), care în ședința din **22-24 mai 2016** a accentuat faptul că scopul acestei Comisii este de a contribui la restabilirea comuniunii depline dintre Biserica Ortodoxă și papistași - și erau foarte mulțumiți membrii comisiei că toate piedicile în calea unirii au fost depășite, adică scenariul cretan era bine pus la punct. Acest deziderat al unirii minci-noase – în condițiile în care papistașii nu ar fi renunțat la multiplele lor erezii – nu s-a împlinit în Creta, motiv pentru care în ședința solemnă de la finalul adunării cretane, patriarhul Bartolomeu oarecum și-a cerut scuze de la invitații-observatori (în fapt toți eretici) și i-a asigurat că în viitorul apropiat se vor face eforturi pentru restabilirea comuniunii depline.

Problemă: sigla însăși a adunării cretane.

Argumentul ortodox nr. 11: Această siglă este plină de simboluri oculte, neortodoxe. Amintim: **a)** spătarul ogival - este specific catolic, asemănător mitrei papale și nu este folosit în iconografia ortodoxă; este simbol al stăpânirii și al dominării; **b)** pasărea albă cu picioare negre nu are aureolă în jurul capului ca în icoană, are o atitudine mândră, mai mult de vultur decât de porumbel smerit; Vulturul este de fapt o pasăre Phoenix care îl reprezintă pe Lucifer cel căzut și care renaște din propria-i cenușă, întinzându-și aripile către cer; **c)** brațele verticale ale tronului reprezintă cei doi stâlpi

masonici Iachin și Boaz; d) potirul inversat la 180° - Sfântul Potir din icoana ortodoxă este stilizat într-o formă inversă, ascunsă, ca negare a creștinătății și a Sfintei Împărtășanii.

Problemă: ”Lucrările” au fost precedate de Liturghia din ziua sărbătorii Pogorării Sfântului Duh, săvârșită în sobor de toți întâi-stătătorii, la catedrala arhiepiscopală din capitala insulei Creta, orașul Heraklion.

Argumentul ortodox nr. 12: Arhiepiscopul Cretei a dat poruncă să nu se facă Sfânta Liturghie decât la catedrala arhiepiscopală. Ortodocșii din oraș au venit la slujbă aici, mai ales că după Sfânta Liturghie urma și preafrumoasa slujbă a Vecerniei plecării genunchilor, așa cum se săvârșește în întreaga Ortodoxie. Dar nu au putut să intre deloc la slujbă. Nu au fost lăsați de forțele de securitate (conduse de CIA). În schimb ”observatorii” eterodocși, adică ereticii, au fost primiți la loc de cinste, stând și rugându-se cu ortodocșii (a se citi ecumeniștii) sau ecumeniștii cu ei, **contrar Sfințelor Canoane**. Atunci, pe loc, trebuiau caterisiți toți acei 10 întâi-stătători. Poporul credincios nu a putut participa la slujba din acea zi tocmai pentru faptul că Duhul Sfânt nu a fost prezent acolo, fiind hulit de ereticii prezenți în biserică.

Problemă: Ziariștii trimiși de agenția de știri Romfea, cea mai mare agenție grecească din domeniu, au plecat din prima zi a Sinodului, de luni.

Argumentul ortodox nr. 13: Ziariștii au fost ținuți ”la respect”, nu li s-a spus nici măcar câți episcopi sunt: ei au știut că sunt 200, dintre care în final vreo **5** nu au semnat unele documente. În realitate, **au fost prezenți doar 165** de episcopi ortodocși, iar documentul 6 **nu l-au semnat 33 de episcopi, adică 20% dintre cei prezenți. Ar fi trebuit să fie prezenți toți episcopii ortodocși, adică 800 (opt sute!!!).**

Problemă: Consiliera personală a patriarhului ecumenic Bartolomeu, adică doamna prof. univ. Elisabeth Prodromu, fostă consilieră a CIA, a tras din umbră toate sforile sinodului.

Argumentul ortodox nr. 14: Este posibil ca prin lucrarea unui ereziarh și a unei femei rău intenționate, cu scopuri ascunse să fie dată peste cap viața întregii Ortodoxii? Și noi trebuie oare să acceptăm ereziile lor?

Problemă: Doi mitropoliți din Cipru (mitropolitul Athanasie de Lemessos și Neofit de Morfu nu au vrut să semneze documentul nr. 6; nici o problemă, în mod ilegal a semnat arhiepiscopul Hrisostomos al Ciprului în locul lor.

Argumentul ortodox nr. 15: Deci doi ierarhi spun nu ereziei, iar întâi-stătătorul trece peste hotărârea lor, săvârșind o faptă demnă de dosar penal?

Problemă: Patriarhul Irineu al Serbiei a semnat documentul 6 cu toate că 17 arhieriei sârbi (din 24) nu au fost de acord.

Argumentul ortodox nr. 16: Pe cine mai reprezintă acest patriarh, dacă el a trecut peste voința propriei sale delegații? Deci s-a practicat un sistem papal de veto, în care cuvântul și hotărârea episcopilor a fost nulă.

Problemă: Cinci episcopi ai Patriarhiei Ecumenice nu au semnat documentul nr. 6.

Argumentul ortodox nr. 17: Cu toate că textele au fost pregătite de ecumeniștii eretici ai Patriarhiei ecumenice, cei 5 ierarhi ai acestei Patriarhii care au enoriași în eparhiile lor din America, nu au semnat, spre deosebire de cei care au eparhii mai degrabă fictive, fără enoriași, și stau bine mersi la Constantinopol. Nu au semnat pentru că le-a fost teamă de turma lor. Am citit pe internet date despre bugetul mitropoliei ortodoxe de Boston (în SUA); la cheltuieli era

trecut pentru anul 2016 suma de 1 milion de dolari pentru Patriarhia ecumenică, fără a se specifica la ce vor fi folosiți banii. Deci toată treaba aceasta cu diaspora este o afacere pentru șefii de acasă. Adunarea cretană a fost o afacere bună pentru organizatorii ei.

Problemă: Fiecare delegație a trebuit să contribuie la cheltuieli cu 125.000 de euro.

Argumentul ortodox nr. 18: Aceasta înseamnă că diurna pentru fiecare episcop din delegație a fost de aproape 1.000 de euro/zi. Fantastic! Dacă scoatem cheltuielile, înseamnă că profitul pe care patriarhia ecumenică l-a scos pe spinarea fraților ortodocși din 9 Biserici autocefale a fost imens.

Problemă: S-au plâns oamenii de afaceri cretani că nu au mai venit rușii la sinod. Aceasta a însemnat că vânzările preconizate și profitul realizat a fost mai mic cu 45% decât s-au așteptat.

Argumentul ortodox nr. 19: La adunarea cretană nu a fost vorba de Hristos, ci de batjocorirea Bisericii lui Hristos și de pornirea prigoanei contra ortodocșilor.

Problemă: Episcopii **nu** au avut drept de vot, numai întâistătătorii.

Argumentul ortodox nr. 20: Nu s-a mai întâmplat așa ceva la nici un sinod. Mai mult, să ne amintim ce s-a întâmplat la Sinodul I Ecumenic: Sfântul Împărat Constantin cel Mare a făgăduit că va plăti cheltuielile tuturor episcopilor ortodocși care vor să participe, deci nu a venit la sinod numai cine nu a putut sau nu a vrut. S-au adunat 318 episcopi sau reprezentanți ai lor. La finalul Sinodului, când s-a uitat peste semnături, Sfântul Constantin a văzut că erau numai 316. A întrebat cine nu a semnat și i s-a răspuns că au murit doi dintre Sfinții Părinți, Hrisant și Musonie, și nu au apucat să semneze. Părinții s-au dus la cimitir și au spus: *”Părinților, nu ați apucat să semnați*

dogmele, așezăm acest Tomos înaintea voastră și, dacă socotiți de cuviință, semnați-l". Și, cu adevărat, a doua zi au deschis Tomosul (hotărârea de credință) și l-au găsit semnat și de cei doi, cu semnătura lor autentică. Numai atunci, prin această minune, Sfântul Constantin a fost convins că aceasta este învățătura ortodoxă, bineplăcută lui Dumnezeu, căci a fost semnată de toți cei 318 Sfinți Părinți.

Problemă: Nu au participat 4 Biserici Ortodoxe Autocefale: a Rusiei, a Antiohiei, a Georgiei și a Bulgariei, adică această adunare cretană nu a fost deloc un sinod mare, de vreme ce **nu au fost reprezentați peste 200 de milioane de frați întru aceeași credință** (150 milioane - Patriarhia Moscovei, 30 milioane - Patriarhia Georgiei și 20 milioane - Patriarhiile Bulgariei și Antiohiei).

Argumentul ortodox nr. 21: Cu toate că la întâlnirile presinodale se stabilise că nu va avea loc sinodul dacă nu vin toate Bisericile Ortodoxe invitate, totuși ecumeniștii l-au ținut. Important era să le iasă planul.

Problemă: Adunarea cretană nu a condamnat nici o erezie existentă în vremurile noastre.

Argumentul ortodox nr. 22: Prin acest fapt, conform mitropolitului Serafim de Pireu, ea a încălcat în mod evident canonul 37 Apostolic: „*De două ori pe an să se facă Sinod al Episcopilor și să se cerceteze între dânșii dogmele bunei cinstiri de Dumnezeu, și să se rezolve întâmplătoarele împotriva ziceri bisericesti*”, care are **autoritate ecumenică**, adică veșnică și neschimbabilă, prin Canonul al II-lea al Sinodului VI Ecumenic și prin Canonul I al Sinodului VII Ecumenic.

Problemă: Înainte de votarea documentului **6**, care acordă titlul de *biserică* tuturor ereziilor, delegația greacă a fost supusă la amenințări, la presiune psihologică, la șantaj.

Argumentul ortodox nr. 23: Mitropolitul Ierothei de Navpaktos a spus public la ce presiuni au fost supuși pentru a ceda insistențelor delegației Patriarhiei Ecumenice; toată noaptea au fost presați psihologic. Dovada că lucrurile nu au fost cinstite este și că arhiepiscopul Ieronim al Atenei nu a mai slujit la Liturghia de la încheierea adunării cretane, cu toate că nu era bolnav, ci a stat în biserică cu ceilalți arhieriei-delegați, care nu au slujit. Cred că îi ajunsese și lui prin ce a trecut. Din păcate, atitudinea lui lașă s-a perpetuat până în prezent.

Problemă: Hotărârile au fost ținute ascunse vreme de luni de zile după încheierea adunării cretane.

Argumentul ortodox nr. 24: Doar după trei luni noi am găsit pe un site rusesc documentele semnate de ierarhi, scanate. Atunci am aflat cine a semnat și cine nu. Singurul care a avut o ezitare dintre semnatori a fost mitropolitul Irineu al Olteniei, care a adăugat la semnătura lui, doar în documentul în limba engleză (*Relațiile Bisericii Ortodoxe cu restul lumii creștine*): *”Cred în singura Una Sfântă Sobornicească Biserica Ortodoxă.”*

Problemă: Nu apare semnătura Patriarhului Teofil al Ierusalimului în documentul *„Relațiile Bisericii Ortodoxe cu restul lumii creștine”* în limba rusă.

Argumentul ortodox nr. 25: Știți unde s-au semnat toate? Nu acolo, în ședință, ci apoi, la masă, iar ultimul document l-au semnat în timpul Liturghiei de duminică. Vânzoleală, grabă, trebuia să se termine totul într-o săptămână, în nici un caz nu se putea sta mai mult. De ce? Pentru că profitul calculat dinainte ar fi scăzut considerabil.

Problemă: Delegația română a fost apreciată pentru contribuția sa la adunarea cretană, pentru modul în care a participat la discuții; patriarhul Daniel chiar a propus ca să se întrunească în mod

periodic un astfel de sinod (probabil se gândea la București, în 2018, odată cu terminarea Catedralei Mântuirii Neamului).

Argumentul ortodox nr. 26: ”în probleme de apărare a dreptei credințe contează numai rezultatul final... Explicația că delegația română a luptat din răzputeri, dar atât s-a putut, nu este suficientă, deoarece sinoadele Bisericii nu sunt niște bătălii politice oarecare, în care, dacă nu câștigi, nu este o tragedie. Într-un sinod ortodox, dacă partea ortodoxă pierde, credința ortodoxă poate fi puternic prejudiciată pentru generații întregi. Din acest motiv, participanții ortodocși sunt obligați să apere Ortodoxia până la sacrificiul suprem, dacă li se cere, dar în niciun caz nu au opțiunea de a lăsa adevărul ortodox de credință întinat de erezie sau a pune în sarcina unui sinod ulterior rezolvarea greșelilor făcute la acesta.”

(sursa: danielvla.wordpress.com)

Citat: Tot pe site-ul menționat se spune: ”O altă explicație care se propune este că delegații ortodocși de la sinodul din Creta “au ales răul cel mic”, sau au “diminuat efectele negative mult mai mari” pe care sinodul le-ar fi produs, dacă nu ar fi fost intervenția lor.”

Argumentul ortodox nr. 27: ”Este o viziune riscantă, care poate fi catalogată ca o formă de serghianism. Delegații la un sinod ortodox trebuie să aleagă întotdeauna binele, nu răul, oricât de mic ar fi el.”

Citat: Cea mai controversată afirmație a comunicatului adunării cretane este: “Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe nu a formulat dogme, canoane noi sau modificări liturgice, ci a mărturisit faptul că Biserica Ortodoxă e Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească a lui Hristos.”

Argumentul ortodox nr. 28: Adunarea cretană a anulat dogme vechi, a distrus învățătura despre Biserică, a acceptat ca biserici pe eretici care cad sub anatema Sinoadelor Ecumenice. Nu s-au formulat

canoane noi, dar au fost afectate cele vechi; a fost batjocorită rânduiala Bisericii de a interzice rugăciunile în comun cu ereticii.

Citat: Adunarea cretană *”a confirmat faptul că sinodalitatea reprezintă expresia prin excelență a conștiinței ecleziologice a Bisericii Ortodoxe.”*

Argumentul ortodox nr. 29: Mitropolitul Serafim de Kithira a acuzat sinodul cretan *”de o încălcare flagrantă a consfătuirii, pentru că majoritatea episcopilor ortodocși nu au avut ocazia să ia parte la munca sinodului.”* De asemenea, el a numit inacceptabilă decizia de a mărturisi îmbiserizarea celorlalte confesiuni creștine. *„Timp de nouăsprezece secole Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească a refuzat să numească diferite comunități eretice ca fiind biserici creștine.”*

Citat: Mitropolitul Laurențiu Streza a afirmat într-o predică, în 11 noiembrie 2016, la biserica din cartierul Tractorul din Brașov, că *”noi am vrut să renunțăm la acest document (nr. 6 din Creta, referitor la Relațiile Bisericii Ortodoxe cu restul lumii creștine), însă grecii au insistat, noi am adus multe amendamente bune și, în final, acest document de fapt întărește Ortodoxia, nu o diminuează cu nimic.”*

Argumentul ortodox nr. 30: Documentul 6 al adunării cretane despre aceste relații a fost și rămâne o batjocură la adresa Miresei lui Hristos, care este Biserica. Noi ne întrebăm însă: *S-a transformat B.O.R. în Vatican și noi nu am aflat de pe basilica.ro?* Chiar trebuie să credem orice spune un om, numai pentru că el ne crede proști? Ne pare rău pentru el, proști nu suntem, ecumeniști nici atât.

Citat: Părintele Iulian de la Schitul Prodromu a declarat așa: *”După canoanele Sfinților Părinți, episcopii care au semnat trădarea Ortodoxiei în Creta nu mai trebuie pomeniți la sfințele slujbe de către preoții ortodocși.”*

Argumentul ortodox nr. 31: Exact aceasta am făcut, pentru a nu ne întina de erezia lor. Tot părintele Iulian spune: *”Dacă vezi că este călcat în picioare adevărul Sfinților Părinți, cum să taci?”*

Citat: *„Într-o mare adunare, așa cum a fost cea din Creta, se cere claritate dogmatică atunci când vorbim de ceea ce este Biserica și ce sunt creștinii eterodocși. Susținem că textul nr. 6 suferă de ambiguitate teologică intenționată.”* (Mitropolitul Neofit de Morfou, insula Cipru)

Argumentul ortodox nr. 32: Ca unul care a fost prezent și nu a semnat, deși a semnat apoi altul în locul lui, ar trebui să-l credem pe cuvânt, nu? Părintele Theodor Zisis spunea că în aceste hotărâri poți găsi și adevăr și erezie. **Ce vrei, aceea găsești!** Niciodată la un Sinod ortodox nu a fost așa ceva, ci regula de aur era una: acrivia sau exactitatea dogmatică trebuia să fie deplină.

Citat: S-a scris într-o enciclopedie intitulată *”Către popor”*, citită în 5 februarie 2017 în toate bisericile din Grecia, că: *”Bisericile Ortodoxe Autocefale nu constituie o confederație de Biserici, ci Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească.”*

Argumentul ortodox nr. 33: Părintele Nicolae Manolis din Thesalonic comentează: *”La sinodul din Creta numai întâi-stătătorii Bisericilor autocefale au avut dreptul de vot, adică fiecare întâi-stătător a reprezentat întreaga lui Biserică. În practică, sinodul a funcționat ca o confederație, după modelul Uniunii Europene. Întâi-stătătorii au avut rolul de Comisar (membru al consiliului), cu dreptul de veto, în vreme ce ceilalți episcopi au fost elemente decorative, la fel ca în Parlamentul European. În practică a fost o confederație de Biserici autocefale. Astfel a fost recunoscut primatul întâi-stătătorilor în fața celorlalți episcopi ai fiecărei Biserici și primatul Patriarhului Ecumenic în fața celorlalți întâi-stătători.”*

Citat: tot în acea enciclopedică se spune astfel, referitor la hotărârile adunării cretane despre Taina Căsătoriei: *“Pentru Biserica Ortodoxă, familia reprezintă un rod al unirii tainice „în Hristos și în Biserică” dintre un bărbat și o femeie și este singurul garant pentru nașterea și creșterea copiilor.”*

Argumentul ortodox nr. 34: În hotărârile adunării cretane se menționează că sunt interzise, potrivit acriviei, căsătoriile mixte, însă fiecare Biserică poate să facă ce vrea, după iconomie. Astfel a fost confirmat de fapt ecumenismul faptic. Din realitatea constatată vedem că în așa-numitele *“familii mixte”* tot ce ține de Dumnezeu este trecut sub tăcere, fiecare e cu religia lui. Ori familia care nu este bazată pe rugăciune nu poate fi o familie creștină, bineplăcută lui Dumnezeu.

Problemă: Absolut nicăieri în textele adunării cretane **nu se menționează cuvântul “erezie.”**

Argumentul ortodox nr. 35: Printr-o manevră de un acrobatism fin care se dezmente însă pe sine (bisericile eterodoxe vor fi eterodoxe sau biserici?) a fost dat numele cel preacurat al Bisericii, maica noastră a tuturor ortodocșilor, spre a fi exploatat în folos propriu de către eretici. Sinaxa clericilor și a monahilor din Grecia afirmă: termenul *“biserici eterodoxe”* este ca și cum am spune: *“fecioară desfrânată”*, *“bolnav sănătos”* *“ateu cu frică de Dumnezeu.”* Adică o absurditate plină de nebulă!

Problemă: adunarea cretană a încurajat continuarea dialogului cu eterodocșii.

Argumentul ortodox nr. 36: Cât privește problema dialogului, pentru care toți se dau azi în vânt, nicăieri în Sfânta Scriptură nu există porunca dialogului. Domnul nostru Iisus Hristos nu a dat porunca: *“discutați cu păgânii”*, ci *“mergând, învățați toate neamurile (toți păgânii), botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”* (**Matei 28, 19**) Sfântul Pavel, Apostolul neamurilor,

învață: *”pe omul eretic, după întâia și a doua muștrare, de tine îndepărtează-l.”* (Tit 3, 10) Dialogul este mijlocul folosit pentru a transmite sensurile credinței, el are un început și un sfârșit. În hotărârile adunării cretane se stabilește că dialogul trebuie să fie fără sfârșit.

Citat: în articolul 6 al documentului 6, după insistențele și presiunile nesfârșite ale ecumeniștilor fanarioți, scrie așa: *”Biserica Ortodoxă acceptă denumirea istorică a altor Biserici și confesiuni creștine eterodoxe.”*

Argumentul ortodox nr. 37: Mitropolitul Serafim de Pireu zice: *”vă dați seama de absurditatea unei asemenea hotărâri pentru că nume are numai ceva ce există în timp și spațiu. Așadar acceptarea denumirii și nu a existenței încearcă să potrivească cele opuse, batjocorind realitatea.”*

Citat: Enciclica *”Către popor”* a Sinodului Greciei mai menționează: *”Sfântul Sinod nu a făcut referire însă doar la autoritatea Sinoadelor Ecumenice cunoscute, ci pentru prima dată în cadrul lui s-au recunoscut ca Sinoade „de autoritate universală”, adică asemenea celor Ecumenice, Marele Sinod din timpul Sfântului Fotie cel Mare, Patriarhul Constantinopolului (879-880), Marile Sinoade din timpul Sfântului Grigorie Palama (1341, 1351, 1368).”*

Argumentul ortodox nr. 38: Recunoașterea acestor Sinoade ca ecumenice și **reînnoirea sărbătorească a hotărârilor lor** ar fi făcut recunoscute meritele sinodului din Creta ca unul cu adevărat Sfânt și Mare și ar fi fost suficient pentru **anatematizarea veșnică a fiarei papistașe** care a dat naștere multitudinii de erezii protestante.

Citat: Articolul 22 polițienesc și terorizant al textului cretan *”Relațiile Bisericii Ortodoxe cu restul lumii creștine”*, interzice dialogul teologic în cadrul trupului pliomiei Bisericii, **sub pretextul păstrării sau al unei așa-zise apărării a ortodoxiei autentice**, pentru

că, chipurile, sinodali constituie *“autoritatea supremă în probleme de credință și de ordine canonică.”*

Argumentul ortodox nr. 39: Nici un ierarh, preot, monah sau mirean, teolog sau simplu credincios cu mintea întreagă nu recomandă îndepărtarea de Biserica cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolică. Canoanele care dau posibilitatea **întreruperii pomenirii** episcopului care propovăduiește o erezie pe față sunt clare, că în felul acesta se apără Biserica de schisme.

Citat: Smintiți la culme de propovăduirea pe față a panereziei ecumeniste și impunerea ei pe față, preoți din întreaga lume ortodoxă au aplicat canonul al XV-lea al Sinodul I-II de la Constantinopol, care zice: *“cei ce se despart pe sine de comuniunea cea cu întâiul stătător al lor pentru oarecare eres osândit de Sfintele Sinoade sau de Părinți, firește [de comuniunea] cu acela, care propovăduiește eresul în public, și cu capul descoperit îl învață în biserică, unii ca aceștia nu numai că nu se vor supune certării canonice, desfăcându-se pe sineși de comuniunea cu cel care se numește episcop (chiar) înainte de cercetarea sinodală, ci se vor învrednici și de cinstea cuvenită celor ortodocși. Căci ei nu au osândit pe episcopi, ci pe pseudo-episcopi și pe pseudo-învățători, și nu au rupt cu schisma unitatea Bisericii, ci s-au silit să izbăvească Biserica de schisme și de dezbinări”.*

Argumentul ortodox nr. 40: Iată cum se înțelege acest canon, conform canoniștilor Ortodoxiei:

Valsamon: *”Dacă cineva în mod îndreptățit, din pricina ereziei, se îndepărtează de comuniunea cu episcopul lui, de ce să fie pedepsit? Sfinții Părinți au hotărât să se impună aceste epitimii (pedepse) atunci când pe motivul unei probleme de ilegalitate cineva îl acuză de unul singur pe episcop și se desparte de el și astfel sparge unitatea Bisericii. Însă dacă nu datorită vreunei nedreptăți, ci din pricina ereziei cineva se va despărți de episcopul său ori de mitropolit sau de patriarh, pentru că acela învață fără rușine în Biserică*

învățători străine de dogmele adevărate, acesta chiar și înainte de condamnarea finală și cu atât mai mult după condamnare, dacă înalță un zid despărțitor între el și episcopul lui, adică întrerupe comuniunea cu el, nu numai că nu va fi pedepsit, dar va fi cinstit ca ortodox. Pentru că el nu s-a depărtat de un episcop adevărat, ci de un fals episcop și fals învățător. Și ceea ce face este vrednic de cinste, pentru că nu numai că nu rupe Biserica, ci mai degrabă o unește și o ferește de nimicire.” (P.G., volumul 137, pp. 1068-1069)

Zonaras: *”Dacă patriarhul sau mitropolitul sau episcopul este eretic și ca un eretic propovăduiește erezia cu capul descoperit, adică fără nici o reținere, și în mod deschis învață dogme eretice, cei care se depărtează de el, oricare ar fi ei, nu numai că nu sunt vrednici de pedeapsă pentru aceasta, ci sunt vrednici de cinste ca niște ortodocși, pentru că se despart de comuniunea cu ereticii. Aceasta înseamnă ”îngrădiți.” Zidul îi desparte pe cei din interiorul lui de cei din afara lui. Deci, ei nu s-au îndepărtat de episcop, ci de un fals episcop și un fals învățător, nici nu au creat vreo schismă în Biserică, ci mai degrabă au scăpat Biserica de schisme, pe cât le-a fost cu putință.” (P.G., volumul 137, p. 1069)*

Aristinos: *”Așadar, dacă unii se vor îndepărta de cineva nu din cauza unei fapte ilegale, ci din pricina unei erezii care a fost condamnată de un sinod sau de Sfinții Părinți, aceștia sunt vrednici de cinste și de acceptare ca fiind ortodocși.” (în P.G, vol. 137, p. 1070)*

Sfântul Nicodim Aghioritul: *”Așadar, întâi-stătătorii de care am vorbit înainte sunt eretici și își propovăduiesc erezia lor cu curaj și din acest motiv se despart creștinii (supușii) lor de ei chiar și înainte de a fi făcută o judecată sinodală referitoare la această erezie, cei care se îndepărtează nu numai că nu sunt condamnați pentru această despărțire, ci sunt vrednici de cinstea cuvenită, pentru că nu au provocat schismă în Biserică prin această despărțire, ci mai degrabă au eliberat Biserica de schismă și de erezia acestor falși episcopi. Vezi și Canonul 31 Apostolic.” (Pidalion, Ediția a IV-a, 1886, p. 292)*

Vrednicul de pomenire episcop român Nicodim Milaș interpretează acest canon astfel: *“Canonul prezent, reglementând raportul de supunere față de patriarh, face observație generală cu privire la toate cele trei canoane (13-15), arătând că dispozițiile emise au valoare numai pentru cazurile când respectivii provoacă schisme față de patriarh, mitropolit și episcop, pentru anumite delictе nedovedite.*

Dacă însă un episcop, mitropolit sau patriarh începe să propovăduiască în public în Biserică vreo învățătură eretică, care este potrivnică Ortodoxiei, atunci respectivii au dreptul și datoria ca imediat să se despartă de acel episcop, mitropolit și patriarh și pentru aceasta nu numai că nu se vor supune vreunei pedepse canonice, ci vor fi chiar lăudați, deoarece prin aceasta ei nu au osândit pe un episcop legal și nu s-a răsculat împotriva unui astfel de episcop, ci au osândit pe un episcop mincinos și o învățătură mincinoasă, și nici nu au produs schismă în Biserică, ci dimpotrivă au scăpat Biserica, cât le-a fost cu putință, de schismă și de dezbinare.

Arhimandritul Ioan (un vestit canonist rus), având în vedere împrejurările istorice din Biserica rusească, foarte just și în sensul strict al doctrinei canonice observă la interpretarea acestui canon că un prezbiter nu va fi vinovat, ci vrednic de laudă dacă se desparte de episcopul său din cauza unei învățături eretice, dar numai atunci dacă acel episcop începe să propovăduiască o învățătură care este evident potrivnică învățăturii Bisericii Ortodoxe și care a fost condamnată în chip solemn de Biserică, și dacă acela propovăduiește în chip expres și în public în Biserică această învățătură falsă cu intenția expresă de a răsturna învățătura ortodoxă și de a fortifica erezia; dacă însă nu va fi acest caz, și anume, dacă un episcop exprimă vreo anumită părere individuală în chestiunile de credință și morală, care cuiva nu i s-ar părea corecte, dar care nu au importanță deosebită și ușor se pot corecta, fără ca episcopul respectiv să poată fi acuzat de vreo eterodoxie imaginară, sau dacă episcopul respectiv exprimă vreo

opinie greșită în cerc restrâns de câteva persoane și acea opinie se poate îndrepta în acel cerc restrâns, fără să se răstoarne pacea din Biserică, în astfel de cazuri nici un prezbiter nu are dreptul de a se dezbină în mod samovolnic de episcopul său și a produce schismă, ci dânsul se va supune dispoziției prescrisă de canonul 31 Apostolic în această privință (Conf. canoanelor 6 Sin. II Ecumenic; 3 Sin. III Ecumenic; 18 Sin. IV Ecumenic; 31, 34 Trulan; 6 Gangra; 14 Sardica; 5 Antiohia; 10, 11, 62 Cartagina; 13, 14)”.

6. Receptarea hotărârilor din Creta de către Bisericile Ortodoxe neparticipante

• bulgarii nu le-au acceptat. Câteva citate din hotărârea lor sinodală:

a) *declarația că Biserica Ortodoxă participă la inițiative ecumeniste “în scopul căutării ”unității pierdute a tuturor creștinilor”, Sfântul Sinod o consideră inacceptabilă și total inadmisibilă, fiindcă Biserica Ortodoxă nu și-a pierdut niciodată unitatea intrinsecă. Unitatea presupune identitatea credinței, unanimitate și unitate de acțiune în toate definițiile dogmatice și rânduielile eclesiale, confirmate de Sinoadele Ecumenice, precum și în tradiția liturgică și viața sacramentală în Duhul Sfânt. Modul de a realiza această unitate se bazează pe pocăință, pe mărturisirea credinței ortodoxe și pe Botezul ortodox”;*

b) *“rugăciunea Bisericii pentru “unirea tuturor” nu înseamnă refacerea unității cu alți creștini, ca și cum unitatea este ceva care a fost pierdut de către Biserică, ci ceea ce înseamnă este întoarcerea în sânul ei a celor care s-au despărțit de ea, întoarcere realizată prin Botez, Mirungere și prin Dumnezeiasca Euharistie. Sfântul Sinod declară că Biserica Ortodoxă nu poate adopta, de asemenea, diversele învățături și concepte, pe baza cărora eterodocșii își fondează unitatea menționată, și nici astfel de teorii cu privire la existența unei anumite „unități” aparente a tuturor cultelor creștine ca, de exemplu, învățătura despre „Biserica nevăzută”, „teoria ramurilor”, „teologia baptismală.” (ar exista o unitate primordială într-un “botez comun”)*

• antiohienii nu le-au acceptat, considerând, la fel ca și rușii și georgienii, că adunarea cretană nu a fost un sinod, ci o conferință interortodoxă lărgită, pregătitoare a unui adevărat Sinod. Așadar, peste două treimi din ortodocși nu sunt de acord cu adunarea cretană.

7. Lupta antiecumenistă românească

- Ieromonahi și preoți de mir au întrerupt pomenirea ierarhilor români care au semnat erezii în Creta;
- au fost scrise zeci de memorii de către obști monahale, mii de preoți și credincioși, teologi mireni, grupuri de mireni din România și din diaspora românească, toate izvorâte din hotărârea plimei ortodoxe de a nu accepta erezii semnate în Creta.
- au fost editate cărți, broșuri, s-au ținut conferințe, inclusiv de către monahi din Sfântul Munte Athos, mai ales de Gheron Sava Lavriotul.
- singurul ierarh român care s-a ridicat hotărât și constant împotriva ecumenismului și a adunării cretane a fost Preasfințitul Longhin de Bănceni, dar care aparține Bisericii Ucrainei.
- se pregătește o Sinaxă panortodoxă, la care vor participa și românii, clerici și mireni.

8. Prigoana ecumenistă împotriva noastră

- poporul român s-a întristat profund de **RECORDUL** stabilit de delegația română la adunarea cretană. Dacă din celelalte Biserici Ortodoxe autocefale au fost episcopi care au refuzat să semneze documentele eretice, mai ales al șaselea (în total 33 de episcopi, împărțiți așa: 5 episcopi din partea Patriarhiei ecumenice, 2 din Patriarhia Alexandriei, 2 din Patriarhia Ierusalimului, 17 din Patriarhia Serbiei, 4 din Arhiepiscopia Ciprului, 3 din Arhiepiscopia Greciei), românii au semnat toți, ca niște lași. Mai grav a fost că în data de 29 octombrie 2016, Sinodul Bisericii Ortodoxe Române **"a luat act"** de hotărârile cretane. În limbaj juridic, **a lua act** înseamnă a-l aproba și a-i da forță juridică în forma în care este. Lucru pe care l-a

și făcut, pornind prigoana contra celor care nu acceptă panerezia ecumenistă și blasfemiile adunării cretane.

- caterisiri (pr. Ciprian-Ioan Staicu și ieromonah Onisim Banu, ambii din Episcopia Covasnei și Harghitei, care au fost ”executați” rapid de episcopul Andrei Moldovan, dornic să impresioneze pe patriarhul Daniel pentru modul în care face ascultare de Sfânta Patriarhie, care a întocmit liste cu cei care **TREBUIE** caterisiți), de asemenea a fost caterisit și protosinghelul Elefterie Tărcuță;
- judecări în consistoriu (preotul Ioan Miron din Turdaș, județul Alba);
- prigoniri, amenințări, destituiri din funcții ale preoților care au întrerupt pomenirea, dintre care amintim pe: părintele Antim Gâdioi, ierom. Tihon, ierom. Grigorie Sanda, ierom. Macarie Banu și ierom. Athanasie Parfeni, ierom. Serafim Raicea, monahul Teodot, pr. Cosmin Tripon etc.
- alungări din mănăstiri (inclusiv în toiu iernii, cum este cazul celor 13 maici de la mănăstirea Văratec), tot felul de calomnii, minciuni, sfidări, amenințări și toată panoplia inspirată de satana.

9. Recomandări pentru a păstra o cale echilibrată în privința mărturisirii ortodoxe

- Cei care întrerup pomenirea, preoți fiind, nu au voie să pomenească un alt episcop în loc, nici să sară partea din ectenie unde este pomenit episcopul, ci trebuie să folosească expresia patristică: *”pe toți arhieriei ortodocși care drept învață cuvântul adevărului.”* Altfel, ei înșiși cad în schismă.
- **NU recomandăm ca oamenii să meargă unde slujesc ecumeniștii.** Nu pentru că acolo nu ar mai fi har, căci **har încă mai este, însă împărtășirea lor cu ecumeniștii le va fi spre osândă;** deci să

informăm pe preot și pe ceilalți credincioși de trădarea din Creta, să facem misiune ortodoxă, să împărțim materiale antiecumeniste, totul cu un duh de pace, de demnitate, fără să forțăm sau să jignim pe nimeni, ci ca niște slujitori smeriți ai Mântuitorului Iisus **Hristos**, **SĂ MĂRTURISIM ADEVĂRUL.**

- **Nu ieșim din Biserică, ci ducem lupta în interiorul ei, nu plecăm la stiliști sau la sectari.** Este vreme de cernere și de mărturisire a credinței. Este greu, dar aducător de răsplată dumnezeiască.
- Ne spovedim și ne împărtășim **DOAR** la preoții care au întrerupt pomenirea sau sunt vădit antiecumeniști și duc lupta cea bună, având în cazul celor din urmă răbdare cu ei și rugându-ne pentru ei.
- Îi sfătuim pe credincioși să-și păstreze liniștea sufletească, să se întărească cu rugăciunea și, mai ales, ne dorim cu toții să ne pocăim de păcatele noastre, din pricina cărora Dumnezeu ne-a dat pe mâna ereticilor ecumeniști.

10. Soluții și perspective pentru viitorul Bisericii Ortodoxe Române

- Nădăjduim că ierarhii români vor abandona ecumenismul și vor mărturisi curat și cu curaj dreapta credință, așa cum au jurat la hirotonia lor ca episcopi.
- Nu ducem un război contra episcopilor, ci împotriva minciunii, a trădării, a manipulării și a blasfemiei. Vrem să fim cât mai uniți, *facem ascultare de cei care ne învață dreapta credință și ne îndeamnă a fi următori ai Sfinților Părinți.*
- Respectăm Sfintele Canoane, care au valoare veșnică și soteriologică, adică mântuitoare.
- Cei care întrerup pomenirea – ca măsură de îngrădire, ca semnal de alarmă – sunt tot mai mulți, așa că lupta va avea roade tot mai mari.

Să nu ne pierdem credința, nici nădejdea. Hristos ne vede pe fiecare și știe cu cine am făcut alianță, pentru mântuire sau spre osândă.

- După anatematizarea ecumenismului și a adunării cretane din 2016 va rândui Dumnezeu ce să facem în viitor. Până atunci prezentăm o scrisoare numită ”**Expresia conștiinței noastre**”:

”Ca urmare a celor petrecute la adunarea inter-ortodoxă din Creta (iunie 2016), conștiința noastră ortodoxă și responsabilitatea de păstori ne-au îndemnat să transmitem următoarele:

1. Am oprit pomenirea la sfintele slujbe a ierarhilor români care au mărturisit public, prin propria lor semnătură, panerezia ecumenismului, pentru că dorim să respectăm **cu acrivie** învățătura dogmatică și Sfintele Canoane ale Bisericii Ortodoxe, care ne legitimează această atitudine (conform Canonului 15 - Sinodul I-II Constantinopol).

2. Rămânem în Biserica Ortodoxă Română și noi nu o vom părăsi niciodată.

3. Nu ne dezicem de Biserica Ortodoxă Română, ci doar **ne îngrădim de panerezia ecumenistă și de promotorii ei**: ierarhi, monahi și mireni.

4. Mărturisim că **unitatea Bisericii** este dată doar de Adevărul-Hristos, iar *pseudo-unitatea impusă de ecumeniști se sprijină doar pe minciuni și erezie.*

5. Datorită Capului Unic și Infaibil al Bisericii, Domnul nostru Iisus Hristos, **harul dumnezeiesc este prezent și lucrător în Biserica Ortodoxă Română, spre mântuirea poporului dreptcredincios, în pofida abaterilor dogmatice inadmisibile ale unora dintre păstorii ei.**

6. Scopul întreruperii pomenirii ierarhului este îngrădirea necesară de erezie, osândirea acesteia, ca semnal de alarmă pentru trezirea conștiinței poporului. **Există marele pericol al pierderii harului dumnezeiesc prin extinderea și generalizarea ereziei. Așadar, este imperios necesar pentru mântuire delimitarea clară de ecumenismul propovăduit de adunarea din Creta cât și de orice altă erezie.**

7. Ca mădulare vii ale Bisericii Ortodoxe Române, solicităm ca punctul nostru de vedere să fie prezentat în mass-media bisericească, lansând pe această cale invitația la un dialog edificator.

În frica lui Dumnezeu și cu dragoste, către pliroama Bisericii Ortodoxe Române.”

Să ne întărim în credința neprihănită a Sfinților Părinți, teologii adevărați ai Ortodoxiei

”Trebuie a asculta de învățători și de preoți și a nu-i judeca, chiar de ar avea o viață urâtă; dacă însă credința le e greșită, atunci nu trebuie doar să nu-i ascultăm, ci și să fugim de ei și să-i judecăm.” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

*”Avem poruncă de la însuși Apostolul Pavel ca, atunci când cineva învață ori ne silește să facem orice alt lucru decât am primit și decât este scris de canoanele Sinoadelor Ecumenice și locale, acela urmează a fi osândit, ca nefăcând parte din clerul sfințit. **Nici un sfânt nu a încălcat legea lui Dumnezeu;** dar nici nu s-ar fi putut numi sfânt, dacă ar fi încălcat-o... Și chiar dacă am fi păcătoși în multe, totuși suntem ortodocși și mădulare ale Bisericii Universale, îndepărtându-ne de orice erezie și urmând oricărui Sinod recunoscut ca ecumenic sau local. **Nici nu este ortodox desăvârșit, ci pe jumătate, cel care crede că are dreapta credință, dar nu se alătură dumnezeieștilor Canoane.**”* (Sfântul Teodor Studitul)

”Din nou șarpele răutății, diavolul, se ridică împotriva Adevărului; același diavol care i-a inspirat pe toți ereticii, a inspirat și pe latini să introducă Filioque. Diavolul care este începutul, mijlocul și sfârșitul răului, nu și-a uitat tehnica sa cea rea și avându-i pe latini (romano-catolici) ca organe docile, a introdus o erezie nouă despre Dumnezeu”. (Sfântul Grigorie Palama)

„Păcatul personal este o încălcare a Legii și pe care Dumnezeu îl poate șterge. Dar erezia este o schimbare a Legii și care face imposibilă orice comuniune cu Dumnezeu. Un episcop sau un preot care păcătuiește în mod individual își face rău doar lui, dar episcopul căzut în erezie pune în pericol de moarte și sufletele care i-au fost încredințate.” (Sfântul Nicodim Aghioritul)

Sinteză istorico-teologică despre Sinoadele Ecumenice

Tradiția Bisericii noastre și mari teologi recunoscuți vorbesc de 9 Sinoade Ecumenice. Dintre acestea, mai ales Sinodul al VIII-lea și al IX-lea, care explică diferențele dogmatice dintre Ortodoxie și papism, sunt piedică în eforturile unioniste ecumeniste.

Aceeași cale pe care au ales-o Sfinții Apostoli pentru a soluționa problemele apărute în privința credinței (de pildă, **Sinodul Apostolic din anul 50 d.Hr.**) au urmat-o și urmașii acestora, precum și Sfinții Părinții ai Bisericii, de după ei.

Sinoadele s-au întrunit mai ales pentru a combate ereziile scornite, din păcate, de persoane din interiorul Bisericii, de clerici și de laici, și pentru a restabili poziția, insuflată de Dumnezeu și veritabilă asupra acestor subiecte, a Preasfintei Biserici. Din epoca Apostolilor se vede că exista problema ereticilor și acest lucru devine evident din cuvintele Sfântului Pavel: *”De omul eretic, după întâia și a doua muștrare, depărtează-te” (Tit 3, 10).*

Însă mai ales după Schisma din 1054, cea mai mare amenințare și cele mai mari probleme provin de la papism. Nimic și nimeni nu a luptat mai mult decât papismul împotriva Bisericii. **Sfântul Nectarie** spune: *”Papii păcătuiesc și se osândesc până la a Doua Venire, probabil că și veșnic, din pricina fărădelegilor împotriva Ortodoxei, din pricina pseudo-unirii și a rânduielilor anticreștinești”.*

Noi trebuie să rămânem credincioși Bisericii, hotărârilor Sinoadelor, Părinților luminați de Dumnezeu. *”Stați tari păzind tradițiile”*, spune **Sfântul Marcu Eugenicul**. Sinodul din Laodicea spune: *”Să nu vă rugați cu nici unul dintreeretici sau schismatici”*. Iar Canonul Apostolic 45 spune: *”Episcopul sau preotul sau diaconul, dacă numai s-a rugat împreună cu ereticii, să se afurisească, iar dacă le-a îngă-*

duit acestora să săvârșească ceva ca clerici (să săvârșească cele sfinte), să se caterisească”.

Sfinții Părinți, deși mulți erau neînvățați, nu acționau raționalist, după mintea lor, ci prin harul Domnului. Au fost oameni cu totul dăruți lui Dumnezeu, oameni ai nevoinței și ai rugăciunii. Preasfântul Duh era cel care îi călăuzea. *”Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște prorocii, sfințește pe preoți, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune, pe pescari teologi i-a arătat, toată rânduiala Bisericii o plinește”* (Stihiră a Vecerniei Pogorârii Sfântului Duh).

Sinodul I Ecumenic

Sinodul I Ecumenic s-a întrunit în anul 325 d. Hr. la Niceea, în timpul împăratului Constantin cel Mare. La acest sinod au luat parte 232 de arhieri și 86 de preoți, diaconi și monahi, adică în total 318 de Părinți. Printre aceștia au fost Sfinții Silvestru al Romei, Mitrofan, Patriarhul Constantinopolului, Alexandru, Patriarhul Alexandriei, care-l avea ca ajutor pe Sfântul Athanasie cel Mare, Eustatie, Patriarhul Antiohiei, Macarie, Patriarhul Ierusalimului, Sfântul Spiridon, Sfântul Nicolae etc, care au venit unii cu mâinile tăiate, alții cu nasul tăiat, alții fără urechi, alții fără un ochi, de pe urma martiriilor din timpul marilor prigonitori Dioclețian, Maximian și Liciniu.

Motivul pentru care s-au întrunit a fost doctrina eretică a unui preot alexandrin, Arie, care învăța că *”Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu este creatură și instrument [al lui Dumnezeu-Tatăl], de altă esență și fire decât Tatăl”*. Cu alte cuvinte, el tăgăduia dumnezeirea lui Iisus Hristos. Sfântul Sinod a dogmatizat că Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu este *”neschimbător, imuabil și fără de început ca Dumnezeu adevărat și deoființă cu Tatăl”*. *”Fiind Dumnezeu desăvârșit, prin întruparea Sa a devenit și om desăvârșit”*. Sinodul a formulat și primele șapte articole ale Simbolului de Credință (Crezul).

Prin condamnarea învățăturii lui Arie, Sinodul a salvat Biserica de la o pervertire iminentă și foarte gravă.

Sinodul al II-lea Ecumenic

Sinodul al II-lea Ecumenic s-a întrunit pe vremea împăratului Theodosie cel Mare, la Constantinopol, în anul 381 d.Hr. S-au adunat 150 de episcopi, toți din Răsărit. Din Apus nu s-a prezentat nimeni, nici măcar un reprezentant sau emisar.

La acest sinod s-au distins Sfinții Grigorie de Nazianz, Meletie al Antiohiei, Chiril al Ierusalimului, Amfilohie al Iconiului și Grigorie al Nyssei.

Ca președinte a fost pus Meletie al Antiohiei, datorită vârstei sale venerabile și marilor sale strădanii împotriva arienilor. Motivul pentru care s-a întrunit a fost erezia Patriarhului Constantinopolului, Macedonie, care susținea că Duhul Sfânt nu este Dumnezeu, deoființă cu celelalte două Persoane ale Sfintei Treimi, ci este o creatură desăvârșită, care a fost creată de Tatăl prin Fiul.

Sinodul acesta a anatemizat orice erezie precedentă, din timpul împăraților Constanțiu, Iulian și Valent, a confirmat actele Sinodului I Ecumenic și a dezvoltat și completat Simbolul de Credință. Sinodul acesta a dogmatizat faptul că Duhul Sfânt este Dumnezeu, deoființă și împreună-veșnic cu Tatăl și cu Fiul, egal cu celelalte două Persoane, cu Tatăl și cu Fiul.

Sinodul al III-lea Ecumenic

Sinod al III-lea Ecumenic s-a întrunit în 431 la Efes, pe vremea împăratului Theodosie cel Mic. A fost alcătuit din 200 de Părinți.

Motivul pentru care s-a întrunit l-au constituit învățăturile eretice ale patriarhului Nestorie al Constantinopolului, care încerca să demonstreze că Mântuitorul este un superior prorocilor, diferen-

țiindu-se de aceștia doar prin faptul că în ei se sălășluia Duhul Sfânt și erau purtători de Duh, în timp ce în Iisus Hristos se sălășluia Cuvântul lui Dumnezeu și prin urmare era purtător de Dumnezeu. Iar pe Fecioara Maria o numea nu *Theotokos*, "Născătoare de Dumnezeu", ci *Hristotokos*, "Născătoare de Hristos".

Mentorii acestui sinod au fost: **Sfântul Chiril, ca Patriarh al Alexandriei și locțiitor al Papei**, Juvenalie, Patriarhul Ierusalimului și Memnon al Efesului. Sfinții Părinți au dogmatizat că Domnul Iisus Hristos e unul după Ipostas, **Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit**. Iar Preacurata Fecioară, cea care l-a născut după trup, e **cu adevărat Născătoare de Dumnezeu**.

Sinodul al IV-lea Ecumenic

Sinodul al IV-lea Ecumenic s-a întrunit pentru a combate erezia preotului Eutihie și a adeptilor lui, a monofiziților, care susțineau că firea omenească a lui Hristos a fost absorbită la Întrupare de firea dumnezeiască. El a avut o singură fire, dumnezeiască.

Sfânta Împărăteasa Pulheria, avându-l drept colaborator pe Marcian, îi recheamă pe episcopii care fuseseră exilați în urma Sinodului tâlhăresc din Efes (449) și convoacă pe **8 octombrie 451 la Calcedonul Bitiniei** Sinodul al IV-lea Ecumenic. La acesta au luat parte 630 de episcopi. Acest Sinod a fost cel mai numeros dintre toate Sinoadele Ecumenice precedente. Mai toți episcopii participanți aparțineau Răsăritului, în timp ce din Apus nu au venit decât doi episcopi și patru emisari ai Papei.

Părinții au dogmatizat că *în Hristos se unesc două firi depline și desăvârșite, cea dumnezeiască și cea omenească, care s-au unit la Întrupare în Ipostasul lui Dumnezeu Cuvântul în chip neamestecat, neschimbat, nedespărțit și nêmpărțit*.

Sinodul al V-lea Ecumenic

Sinodul al V-lea Ecumenic s-a întrunit la Constantinopol pe vremea împăraților Iustinian și Teodora, în **mai - iunie 553 d.Hr.**

A fost alcătuit din 165 de Părinți, avându-l ca președinte pe Eutihie, Patriarhul Constantinopolului. Sinodul a anatemitizat pe Origen, pe Didim cel Orb și pe Evagrie Ponticul și dogmele lor, precum: preexistența sufletelor, metempsihoza - reîncarnarea, doctrina că iadul va lua sfârșit, că demonii vor reveni la harul angelic, doctrina despre învierea sufletelor fără trupuri, cea despre existența însuflețită a corpurilor cerești și alte erezii.

Al V-lea Sinod Ecumenic, după cum spune Sfântul Nectarie, este mai puțin important decât cele patru Sinoade Ecumenice precedente în ceea ce privește caracterul său, pentru că a fost convocat nu pentru a decide asupra unei dogme de credință și pentru a dezbate o problemă duhovnicească nerezolvată, ci **pentru a păzi duhul corect al Sinoadelor precedente** mai sus menționate. Caracterul lui e mai degrabă preventiv, tranzitoriu și reconciliator decât unul dogmatic. Începând cu acest Sfânt Sinod Ecumenic putem spune că avem de-a face cu o nouă etapă în istoria Sfintelor Sinoade.

Sinodul al VI-lea Ecumenic

Sinodul al VI-lea Ecumenic s-a întrunit pe vremea împăratului Constantin Pogonat, în 680-681 la Constantinopol, pentru combaterea ereziei monoteiștilor. Potrivit **Sfântului Fotie cel Mare**, au fost prezenți 170 de episcopi. Sinodul acesta a hotărât în mod festiv că Biserica recunoaște pe de o parte ***două firi în Hristos***, dar nu amestecate, ***și două voințe***, diferite, dar nu antagonice.

Sinodul VI Ecumenic a salvat Biserica Ortodoxă de primejdia rătăcirii, a dezvoltat și a tâlcuit cele spuse de Părinți despre voințele în Hristos și a oprit controversile. Sinodul VI Ecumenic poate fi con-

siderat sfârșitul discuțiilor dogmatice și pecetea pusă pe întreaga teologie dogmatică, dezvoltată sub toate aspectele ei de către Părinți.

De asemenea, există și Sinodul Ecumenic Quinisext, care s-a întrunit în anul 691 d.Hr. la Constantinopol pe vremea împăratului Iustinian al II-lea și care a avut loc ”în turla palatului”, de aceea mai este cunoscut și sub numele de Sinodul Trulan. Acest Sinod a sistematizat și definitivat lucrarea Sinoadelor V și VI Ecumenice, de aceea, deși ”ecumenic”, s-a numit Quinisext, adică *Sinodul Cinci-Șase* și nu s-a numărat ca un Sinod Ecumenic separat.

Sinodul al VII-lea Ecumenic

Sinodul al VII-lea Ecumenic s-a întrunit în septembrie 787 la Niceea Bitiniei, în Sfânta Biserică a Sfintei Sofia, pe vremea domniei împăratului Constantin al VI-lea și a mamei sale, Irina.

S-au adunat 216 arhieri și 132 de egumeni și monahi dintre protagoniștii și martirii luptei de păstrare a sfințelor icoane.

La acest Sinod, Părinții au dogmatizat că acela care divinizează icoanele este străin și despărțit de credința creștinilor ortodocși, că ”*cinstea icoanei trece la prototip*” și că acela care se închină și cinstește icoana se închină la ipostasul sfintei persoane sau la sfântul eveniment reprezentat în aceasta. ”*Icoana este o amintire*”, după cuvântul Sfântului Ioan Damaschin. ”*Și ceea ce este cartea pentru cei învățați este icoana pentru cei neînvățați, ceea ce este cuvântul pentru auz este icoana pentru vedere*”.

În urma hotărârii insuflăte de Dumnezeu mai sus înfățișate a Sinodului VII, în anul 843 a avut loc reșezarea cinstirii sfințelor icoane de către binecredincioșii împărați, Teodora și fiul ei Mihail al III-lea, și de către Patriarhul Constantinopolului, Sfântul Meletie Mărturisitorul. Însemnătatea acestui sinod constă în faptul că a ferit Biserica de noi schisme și erezii și astfel a păzit Ortodoxia.

Sinodul al VIII-lea Ecumenic

Sinodul al VIII-lea Ecumenic s-a întrunit în 879-880 d.Hr. la Constantinopol, pe vremea domniei împăratului Vasilie Macedoneanul, pe când Patriarh al Constantinopolului era Sfântul Fotie cel Mare. Au fost de față 383 de episcopi din întreaga Biserică.

Mitropolitul Ierótheos de Nafpaktos menționează că *Sinodul al VIII-lea a anulat Sinodul tâlhăresc din 869-870 și a confirmat Sinodul al VII-lea Ecumenic. De asemenea, au fost emise trei sfinte canoane importante care privesc chestiuni ecleziiale fundamentale. Sinodul acesta a anulat anatemele care s-au impus lui Fotie de către Sinodul din 869-870, a condamnat Filioque, a combătut anumite neorânduiri ecleziologice și, în esență, a negat primatul papei asupra tuturor Bisericilor.* Sinodul acesta este foarte important din punct de vedere ortodox și are o foarte mare însemnătate. Dincolo de subiectul dogmatic al lui *Filioque*, el a stabilit autocefalia fiecărei Biserici și neamestecul papei în celelalte jurisdicții bisericești, adică a respins primatul papei.

La acest sinod *s-a așezat ca pecete a unității Bisericii Simbolul Credinței de la Niceea-Constantinopol, fără nici un adaos sau omisiune.* Prin această propoziție se face referire indirectă la francii care au adăugat *Filioque* la Simbolul de Credință, nu sunt pomeniți însă după nume pentru a se menține pacea în Biserică.

Sinodul al IX-lea Ecumenic

Sinodul al IX-lea Ecumenic a fost convocat pe **10 iunie 1341 în Biserica Sfintei Sofia din Constantinopol**, de împăratul Andronic al III-lea Paleologul, pe când Patriarh al Constantinopolului era Ioan Kalékas. La acest sinod este condamnat și pus sub epitimii grele Varlaam și scrierile lui blasfemiatoare. Acesta, după condamnare, s-a întors în Calavria, locul său natal, unde a lepădat masca ortodoxă pe

care o purta și s-a întors la latini, devenind episcop latin de Gerace, în Italia.

La acest sinod, protagonist a fost Sfântul Grigorie Palama cu prietenii săi, Sfinții Isidor, Marcu și Teodor, precum și episcopi, arhimandriți, egumeni și mulțime de popor, pentru că **ședințele erau publice**, iar interesul foarte viu. Sinodul a dogmatizat despre esența necreată și energia necreată a lui Dumnezeu, dar și despre isihasm.

După plecarea lui Varlaam, Patriarhul Ioan Kalékas dimpreună cu cei de un cuget cu el, Achindin și alții asemenea, a continuat să tulbure poporul credincios, de aceea a fost necesar să fie convocat în august 1341 un nou sinod, în continuarea celui precedent, de către Ioan Cantacuzino, epitrop provizoriu al împăratului minor Ioan al V-lea Paleologul. Sfântul Grigorie Palama și cei dimpreună cu el l-au condamnat pe Achindin și pe adepții lui ca având aceeași învățătură ca ereticul Varlaam.

S-a întocmit Tomosul Sinodului, considerându-se ca un singur sinod întrunirile din iunie și din august 1341. Cea mai mare parte din acest Tomos este consacrată chestiunii dogmatice a luminii taborice și *exprimă învățătura Sfântului Grigorie Palama. Aceste decizii ale Sinodului au fost acceptate de întreaga Biserică, de aceea Sinodul are valoare de Sinod Ecumenic.*

Deciziile acestui sinod sunt ca o încununare, o lămurire și o **desăvârșire** a tuturor canoanelor, a tuturor Sinoadelor Ecumenice și Locale de până atunci.

Câteva citate contemporane despre panerezia ecumenismului

“Prin predică, oral și în scris mă lupt să trezesc conștiința religioasă a credincioșilor și să înțeleagă că au drepturi și în societate, și în Biserică. Trebuie să învețe că au dreptul să ceară ca clericii și mai ales episcopii să fie aleși prin votul clerului și al poporului. Să conștientizeze că în spațiul Bisericii creștinii nu sunt o masă mută de oi necuvântătoare, ci au cuvânt în alegerea păstorilor lor și în administrarea Bisericii. Creștinii laici pot să afurisească sinoade locale și ecumenice, când ele nu exprimă adevărul ortodox.” (ÎPS Augustin de Florina - 20 aprilie 1907 – 28 iulie 2010)

*“Suntem ortodocși și o cirtă dacă se cedează, s-a cedat tot, pentru că Hristos vrea de la noi să rămânem întregi. Dracul în schimb vrea să-i dai o unghie și dacă i-ai dat-o, asta înseamnă că nu mai ești stăpînul întregului, ci ești doar o parte din întreg, pentru că Adevărul nu se măsoară cu metrul. Ori cedezi mult, ori cedezi puțin, e totuna, înseamnă că ai cedat tot. Asta-i..., nu ne putem juca cu Adevărul, nu accept să se schimbe nimic, nici o iotă, nimic! (...) Ferească Dumnezeu! Adevărul rămâne acolo unde n-ai cedat. Dacă unul singur mărturisește Adevărul, acolo este Biserica. Ortodoxia va supraviețui prin Adevăr. Dragii mei, dacă ar fi vorba să comparăm cele de aici cu cele ce urmează după viața aceasta, **e îngrozitor să te gândești că intri dincolo ca un trădător al Adevărului!** Nu poți să renunți nici măcar la o „unghie”, este „unghia” mea! Putem să ne prezentăm la Judecată cu ciuntiri?! Eu sunt ortodox numai cu o mână, nu și cu cealaltă?” (Părintele Arsenie Papacioc)*

Declarație antiecumenistă

1. Biserica este Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească. Nu există mai multe *"Biserici"*, nici măcar două. Nu există ramuri ale Bisericii, nu există *"Biserici surori"*, nici *"Biserici nedepline"*.

2. Cultele aflate în afara Bisericii sunt ori eretice, ori schismatice, ori păgâne și nu pot fi nici măcar parțial acceptate sau considerate *Biserică*. Biserica nu acceptă nici măcar formal denumirea de *"Biserică"* pentru un cult eretic, schismatic, sau păgân. Faptul că unii și-au atribuit denumirea de „*Biserică*” de-a lungul istoriei nu înseamnă că aceste culte ar fi în realitate *"Biserică"* sau că ar face parte din *Biserică*.

3. Fără: Preasfânta Treime, Creație, Întrupare, Răstignire, Înviere și Înălțarea la cer a Fiului lui Dumnezeu, fără Pogorârea Sfântului Duh, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Adevăr și dreaptă credință, fără Sfânta Cruce, Sfinții Îngeri, Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți, fără Sfintele Scripturi, Sfânta Tradiție, Sfintele Dogme și Canoane, fără iertare, post, milă, mărturisirea adevărului de credință, fără rugăciuni și fără Sfinți, fără Sfintele Icoane, Sfintele Moaște, fără Împărăția Cerurilor și fără Viața veșnică nu există *Biserică*, nici mântuire.

4. Biserica nu acceptă purtarea vreunui dialog teologic și nici încheierea vreunui acord teologic cu vreun cult eretic sau păgân, nici măcar în temeiul unui minimalism dogmatic. Pentru eretici și păgâni există încă de la începutul Bisericii posibilitatea de a se converti la dreapta credință prin Sfânta Taină a Botezului, când sunt de acord să se pedepă de erezia lor și să primească adevărul.

5. Credința Bisericii nu se propovăduiește prin dialog, ci prin învățare, adică prin transmiterea învățăturilor de credință într-un singur sens: de la drept-credincioși către eretici și păgâni. Credința, Adevărul și învățăturile Bisericii nu pot face sub nicio formă și în niciun caz obiectul unor negocieri, tranzacții, pogorăminte, iconomii, inovații, adaptări, îmbunătățiri, înnoiri, treceri sub tăcere, relativizări, interpretări, renunțări, unificări, integrări, înțelegeri, învoieli, simfonii, amestecări, renunțări reciproce sau compromisuri cu vreun cult eretic sau păgân, indiferent de pretinsul scop în care ele s-ar face.

6. Biserica nu îngăduie iconomia și pogorământul în ceea ce privește:

- a) Credința propovăduită în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție;
- b) Sfintele Dogme și Canoane ale Bisericii;
- c) Crezul ortodox și mărturisirea Adevărului de credință;
- d) Tainele Bisericii și modul în care acestea sunt săvârșite;
- e) Toate situațiile în care Sfânta Tradiție a interzis iconomia.

**Această broșură poate fi descărcată gratuit
împreună cu alte detalii, de la adresele web:**

prieteniiinfantuluiefrem.ro

**romanortodox.info
romanortodox.ro**

<http://romanortodox.info/subiect/biblioteca/brosuri/>

CUPRINS

Argumente scripturistice	3
Binecuvântarea Maicii Domnului prin părinții athoniți	5
40 de argumente că „Sinodul“ din Creta NU a fost în duhul Sfinților Părinți ai Ortodoxiei	6
1. Introducere	6
2. Ideea de “Sinod panortodox”	7
3. Pregătirea presinodală	8
4. Regulamentul de organizare al adunării cretane	9
5. Desfășurarea lucrărilor “adunării” interortodoxe din Creta	14
6. Receptarea hotărârilor din Creta de către Bisericile Ortodoxe neparticipante	29
7. Lupta antiecumenistă românească	30
8. Prigoana ecumenistă împotriva noastră	30
9. Recomandări pentru a păstra o cale echilibrată în privința mărturisirii ortodoxe	31
10. Soluții și perspective pentru viitorul B. O. R.	32
Expresia conștiinței noastre	33
Să ne întărim în credința neprihănită a Sfinților Părinți	35
Sinteză istorico-teologică despre Sinoadele Ecumenice	36
Declarație antiecumenistă	45

Sf. Ioan Gură de Aur:

“Trebuie a asculta de învățători și de preoți, și a nu-i judeca, chiar de ar avea o viață urâtă; dacă însă credința le e greșită, atunci nu trebuie doar să nu-i ascultăm, ci și să fugim de ei, și să-i judecăm.”

”Preotul care nu predică tot ceea ce trebuie, și uneori se ferește de anumite subiecte pentru ca să nu deranjeze pe ascultătorii săi, să nu-i supere, sau să nu-și creeze dușmani, sau poate din ignoranță îi scapă anumite subiecte importante la un moment dat, pe care să le spună, este ucigaș de sufletele ascultătorilor săi, credincioșilor săi.”

Această broșură poate fi descărcată gratuit
împreună cu alte detalii, de la adresele web:

prieteniisfantuluiefrem.ro

romanortodox.info

romanortodox.ro

<http://romanortodox.info/sunteti-pro-sau-contra-panereziei-ecumenismului-sincretist/>